

Arrest

nr. 106 972 van 19 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HALSBERGHE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aangeeft huidig beroep te hebben ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2013.

Daaropvolgend werd de verzoekende partij er middels een beschikking van 12 juni 2013 van op de hoogte gebracht dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot het door de verzoekende partij ingestelde beroep van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel 39/73, §§1 en 2 van de vreemdelingenwet zodat een mondeling debat geen meerwaarde heeft en beroep aldus via een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende gronden:

“De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 35 031 van 27 november 2009 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelt bij arrest nr. 35 031 van 27 november 2009 de ongeloofwaardigheid vast van verzoekers asielrelaas. In zijn derde en huidige asielaanvraag beperkt verzoeker zich ertoe te volharden in het ongeloofwaardige relaas van zijn eerste aanvraag, legt hij bijkomende verklaringen af en legt ter staving daarvan zijn binnenlands paspoort neer, vier foto's, een medisch attest en een dagvaarding op naam van zijn echtgenote.

Verzoeker kadert deze nieuwe gegevens evenwel binnen de problematiek die hij in zijn eerdere asielaanvraag naar voren bracht, zodat deze niet vermogen aan het kracht van gewijsde van 's Raads arrest nr. 35 031 van 27 november 2009 te tornen. De documenten die verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag voorlegt, vermogen evenmin de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen. Documenten moeten immers worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Een lezing van 's Raads arrest nr. 35 031 van 27 november 2009 maakt duidelijk dat van geloofwaardige verklaringen geen sprake is. In de mate verzoeker de vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden wijt aan stress en fysieke en psychische trauma's als gevolg van de gebeurtenissen in Tsjetsjenië, wijst de Raad erop dat van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht de traumatische ervaring, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Waar verzoeker gewag maakt van geheugenstoornissen en concentratiemoeilijkheden, stelt de Raad vast dat verzoeker dit geenszins aantoonbaar aan de hand van medische attesten en is bijgevolg niet meer dan een blote bewering.

Wat betreft het bij het verzoekschrift gevoegde medisch document waaruit blijkt dat verzoeker ook ter hoogte van de ribben letsels heeft, merkt de Raad op dat deze geen uitsluitel geeft over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en vermag bijgevolg niet de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Tsjetsjenië, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De commissaris-generaal oordeelt dat er thans voor burgers in Tsjetsjenië geen sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 35 031 van 27 november 2009 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De derde asielaanvraag bevat verder geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.”

Op 17 juni 2013 maakt de verzoekende partij aan deze Raad haar verzoek tot horen over.

Na verzoekende partij te hebben gehoord ter terechtzitting van 12 juli 2013, is de Raad van oordeel dat onderhavig beroep niet via een louter schriftelijke procedure kan worden behandeld.

Het komt gepast voor de zaak naar de algemene rol te verwijzen, teneinde het beroep overeenkomstig de gewone procedure te behandelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizenddertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. ROSIER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS